

motili, kajti vsakemu Slovanu bilo bi nemogoče stopiti v tako ministerstvo. Boljše ni moč dokazati, da ima ministerstvo vse Slovane, to je, dve tretjini državljanov proti sebi, toraj da je večina državnega zbora manjšina v državi“.

„Imena imajo svoj pomen, in imena sedanjega ministerstva so v očitnem nasprotji s tem, kar imajo in hočejo doseči — s spravo. Ako morajo ta imena dovršiti spravo, mogla bi ponoviti le spravo, ogerski enako, in jaz sem poslednji, ki bi svetoval tako spravo. Mislim pa, da se ne motim, ako trdim, da bi druga imena to cenejše dosegla“.

„Da sedanje ministerstvo drugo ogersko spravo sklene, tega se nam ni bat; jaz se marveč bojim, da bode skušalo upor ukloniti. Ukloniti je sedaj uradni izraz, in pomeni ulomiti; ulomiti se pa upor dá samo s fizično silo. Ali tū se prikaže novo nasprotje, namreč, ker ustava nima sredstva, da bi se smela rabiti sila, zato bodo ustavoverneži prisiljeni, izneveriti se ustavi, da upornike s silo prepričajo in spremené v prijatelje ustave“.

„To ministerstvo si je v nasprotji z ravnopravnostjo narodov, kakor je tudi edina njegova podpora, večina državnega zbora, v nasprotji z večino državljanov. Tudi je v nasprotji z liberalnimi načeli, v katerih imenu vlada, kajti mnogovlada je brez narodov, da celo brez nemško-avstrijskega, česar večina ni istih političnih in protiverskih misli; s samim nasprotjem pa menda vendar ni moč vladati“.

„Sprave — tudi z najboljšo voljo — dovršiti to ministerstvo ni sposobno, in najmanjše zlo, ktero nam pripravlja, je žalostna zguba časa. Dogodki pa pridejo, kadar se jih najmanj nadjamo, toraj rečem: „čakati ne moremo“. Da bi se motil! Toda zdí se mi, da je po dvamesečnih porodnih bolečinah na svet prišlo mrtvorojeno dete. — Ako je to, gotovo tem boljše storimo, čem prej ga pokopljemo.

V Beču 11. februarja 1870.

L. Sangusko.“

— Iz obravnav zbornice poslancev ni nič prida povedati. Nov davek od pridobitka ali prisluzka se bo vpeljal; nekteri poslanci so se ustavliali temu bremenu, ki bode zadeval tudi delavce; al pri večini zborovi ni obvezljalo ustavljanje; kar se tiče pridobnine delavcev, je samo to padlo, da ne bodo gospodarji od delavcev tega davka pobirali, kakor je načrt postave zahteval. Že lani pri zemljischem davku so nekteri poslanci tehtno povdarjali, da naj vsi davki ob enem pridejo v obravnavo, ker en davek sega včasih v drugačia, in vzlasti davek od dohodkov je večkrat v dotiki z davkom od prisluzka; al zastonj so bili vsi vgovori; kar ministerška večina hoče, to se zgodí. — Tisto važno vprašanje, ktero bode odločilo o izstopu slovenskih poslancev — namreč predlog Petrinov in resolucija poljska — pa hodi tako polževo pot; da ne pride še tako kmalu na vrsto; v odseku motajo poslanci to stvar tako, da vsak drug mora že nevoljen biti, le — Poljaci sami imajo angeljsko potrpljenje. In Kurandi, čujte! je všla celo beseda, da se tudi Čehom mora kaj dovoliti, Tinti-ju pa, da se mora vsem deželam kaj dovoliti. Od kod neki ta strašanska „milost“ Kurandov, najbolj zagrizenega protivnika Slovanov, in onega Tinti-ja, ki je s surovim svojim napadom Tirolce pognal iz državnega zbora?! To in mnogo drugih dogodeb kaže, da se glave zlo mešajo na Dunaji in da sami ne vedo več, pri čem da so. Od tod tudi izhaja to, da je minister Giskra povabil dr. Riegerja in dr. Sladkowskega na Dunaj, da bi se z njima meštarilo o spravi

s Čehi; al, kakor časniki pišejo, ni ju vcelja na Dunaj iti, ker od tega ministerstva in tega državnega zbora Slovani na Českem in Moravskem ne pričakujejo nobenega porazumlenja. — Kako v razporu pa mora spet državni kancelar Beust z cisaljtanskim ministerstvom biti, kažeta stara in nova „Presse“ pireočitno; ena vdriha po drugi tako, da ves svet miluje Avstrijo, da po tej poti se kupičijo le bolj zadrege, ne pa da bi se odstranovale! O vsem tem pa se Andraassy za svojo Ogersko raduje.

Iz Tirolov. — Tirolskim poslancem,, ki so, kakor naši bralci vedo, zapustili državni zbor,, so „Tiroler Stimmen“ prinesle zaupnico, ktera med drugim pravi: „Že davno preden se je komu sanjalo o kakem avstrijskem ustavnem zborovanji (parlamentarizmu), so bile že Tirole za ustavno pravico. V ti deželi je od nekdaj živilo ljudstvo, zavedno svojih pravic, priprosto, krepko in pobožno, ponosno na slovez neomadežane zvestobe do Boga in svojega vladarja. To vemo iz zgodovine. Vemo pa tudi, da pozne čase, ko bodo sedanje zmenjave že minule in se pozabile, bode starro Tiolsko še živilo — katoliško in cesarju zvesno. To tolazilo nam daje naše upanje na Boga... in potrjuje nas v tem Vaše obnašanje kakor tirolskih poslancev... Vi ste slavno opravičili zaupanje, ki ga je tirolsko ljudstvo na Vas stavilo; hvala Vam za to iz celega srca! Razodenemo Vam k sklepu svoje najpopolnije priznanje k tem, da ste zbor zapustili, potem ko Vam je bilo odrečeno zadostenje za neslišano razžaljevanje, ki se je v hiši pred šotenskimi vrati tiolskemu ljudstvu v oblije brsnilo. Zgodovina bode sodila med nami in med razžaljivci. Vi pa ste se obnašali kakor pošteni možje in vsak pravi Tirolec spoznava v Vas prave deželne vodnike. Pod tem vodstvom bode Tiolsko stanovitno do zmage — za Boga, cesarja in domoviino!

— Tirolcem se je sem ter tje po liberalnih časnikih žugalo, da jim bodo deželni zbor razgnali, zako se nikakor ne vdajo v novo liberalstvo. To pa ravno bi se reklo raka v vodo vreči. Torej odgovarjajo „Tiroler Stimmen“: „Ne le da se razgnanja ne bbojimo, temuč tirjamo ga naravnost, ker v tem vidimo prvi pomoček za brambo zoper malo stranko, ki hoče mas strahovati, in ki pravi, da vera naših očetov se ne dá zediniti z njenou novo Avstrijo. Tudi z neposrednjimi volitvami si nič ne upajo, zgubili bi z njimi menda še tiste tri liberalne poslance iz južnega Tiolskega.

Žitna cena

v Ljubljani 19. februarja 1870.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice ddomače 4 fl. 80 — banaške 5 fl. 50. — turšice 3 fl. — soršice 3 fl. 73. — rži 2 fl. 90. — ječmena 3 fl. — prosa 2 fl. 60. — ajde 2 fl. 80. — ovsa 1 fl. 80 — Krompir 2 fl. 20.

Žitna cena

v Kranji 21. februarja 1870.

Vagán pšenice 5 fl. 45. — rži 3 fl. 70. — ječmena — fl. — ovsa 2 fl. 44. — soršice 3 fl. 80. — ajde 3 fl. 20. — prosa 3 fl. 32. — krompirja 1 fl. 70. — fižola 3 fl. 84.

Kursi na Dunaji 22. februarja.

5% metaliki 61 fl. — kr.	Ažijo srebrira 121 fl. 35 kr.
Narodno posojilo 70 fl. 35 kr.	Cekini 5 fl. 83 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 19. februarja 1870: 69. 41. 16.. 54. 72.

Prihodnje srečkanje v Trstu bo 5. marca 1870.